

Udkast til ændring af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2, og indsættelse af en ny § 48 a i miljøbeskyttelsesloven.

7. I § 48, stk. 2, indsættes efter »§ 9 u, stk. 1 og 3«: », for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 1, indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 2, behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 b, stk. 3, nr. 1, og indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald«

8. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen for kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 1, kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 2, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 b, stk. 3, nr. 1, og kommunal indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for genbrugspladser.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af kravene i stk. 1 og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.«

Forslag til almindelige bemærkninger

Gældende ret

...

Affaldsordninger finansieres efter gældende ret gennem fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, indsamling og registrering af oplysninger, og forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet. Kommunalbestyrelsen skal således fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, der benytter en kommunal affaldsordning. Der gælder nogle grundlæggende principper for gebyrfastsættelsen. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer er underlagt hvile-i-sig-selv-princippet. Kommunen skal således have dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men må ikke optjene et overskud. Derudover skal krydssubsidiering så vidt muligt undgås, så der ikke optjenes et overskud på én af de kommunale affaldsordninger, som benyttes til at finansiere et underskud på en anden ordning, og således at en brugergruppe ikke systematisk betaler omkostningerne for en anden brugergruppe. Det betyder eksempelvis, at kommunen ikke må lade husholdninger betale for omkostningerne ved affaldsordninger for virksomheder.

...

Ministeriets overvejelser

....

Det fremgår af Klimaplanen, at mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Det fremgår endvidere, at ordningen skal udformes, så krydssubsidiering undgås, og indsamlingen sker til markedspriser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at de ordninger for virksomheder, der er frivillige for kommunerne at tilbyde, og som virksomhederne ikke er forpligtet til at benytte, bør omfattes af kravet om, at ydelsen skal leveres til markedspriser. Dette omfatter udover indsamling af affald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, også indsamling og behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald. Dette vurderes desuden at være i tråd med den linje, der blev lagt i forbindelse med konkurrenceudsættelsen af det genanvendelige erhvervsaffald i 2010, hvor kommunale behandlingsanlæg, der i henhold til en godkendt anmeldelse fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald, skal fastsætte en pris, der afspejler markedsprisen og ikke opkræve et gebyr baseret på hvile-i-sig-selv-princippet efter lovens § 48.

Den foreslåede ordning

...

Det foreslås at indsætte en ny § 48 a, hvorefter kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen for kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse hos virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og kommunal indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald.

Kommunalbestyrelsen vil skulle udfolde sædvanlige og rimelige bestræbelser på at undersøge, hvad markedsprisen er. Fastsættelse af en markedspris vil dog kunne være vanskelig at foretage i praksis og vil ofte bero på et skøn. Kommunalbestyrelsen vil ved fastsættelsen af markedsprisen derfor skulle overlades en vis skønsmargin. Prisen vil dog som minimum skulle fastsættes, så der sikres fuld dækning af omkostningerne ved indsamlingen. Dette omfatter både direkte og indirekte omkostninger, herunder forrentning og afskrivning af kapital.

For de omfattede ordninger vil kommunalbestyrelsen således ikke skulle fastsætte et gebyr på baggrund af hvile-i-sig-selv-princippet. Kommunalbestyrelsen vil dog fortsat skulle undgå

krydssubsidiering. Et overskud fra ordningerne må således ikke benyttes til at finansiere omkostningerne for husholdningerne eller andre affaldsordninger, der vil skulle hvile i sig selv.

Bestemmelsen vil ikke omfatte genbrugspladser. Kommunalbestyrelsen vil således skulle fastsætte og opkræve et gebyr hos de virksomheder, der gør brug af tilbuddet om at aflevere affald på genbrugspladser.

...

Forslag til specielle bemærkninger:

Til nr. 7

Kommunale affaldsordninger finansieres efter gældende ret gennem fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, indsamling og registrering af oplysninger, og forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet. Det fremgår dog af § 48, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke fastsætter gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2. Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2, er således en undtagelse til § 48, stk. 1.

Det foreslås at indsætte i § 48, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke fastsætter gebyrer for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder, der i art og mængde producerer affald svarende til en husholdning, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 1, indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 c, stk. 3, nr. 2, behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. regler udstedt i medfør af § 49 b, stk. 3, nr. 1, og indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Udvidelsen af undtagelsen i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2, er en konsekvens af forslaget om at indsætte en ny bestemmelse i § 48 a, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen for kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse hos virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og kommunal indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Idet kommunalbestyrelsen efter den foreslåede § 48 a, stk. 1, vil skulle opkræve markedspris for levering af de nævnte ydelser til virksomhederne, vil virksomhedernes betaling for ydelserne ikke kunne anses for at være gebyrer, og kommunalbestyrelsen vil ikke skulle fastsætte gebyrer til dækning af planlægning, etablering, drift og administration af ordningerne i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1.

Til nr. 8

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger.

Bestemmelsen indebærer, at alle kommunale affaldsordninger skal finansieres via gebyrer. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer er underlagt hvile-i-sig-selv-princippet. Kommunen skal således have dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men må ikke optjene et overskud. Derudover skal krydssubsidiering så vidt muligt undgås, så der ikke optjenes et overskud på én af de kommunale affaldsordninger, som benyttes til at finansiere et underskud på en anden ordning, og således at en brugergruppe ikke systematisk betaler omkostningerne for en anden brugergruppe. Det betyder eksempelvis, at kommunen ikke må lade husholdninger betale for omkostningerne ved affaldsordninger for virksomheder.

Det fremgår endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, at miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Bestemmelsen er bl.a. bemyndiget i affaldsaktørbekendtgørelsen.

Det foreslås med miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen for kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse hos virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og kommunal indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald.

Bestemmelsen vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve en pris, der svarer til markedsprisen for de omfattede ordninger.

Kommunalbestyrelsen vil skulle udfolde sædvanlige og rimelige bestræbelser på at undersøge, hvad markedsprisen er. Fastsættelse af en markedspris vil dog kunne være vanskelig at foretage i praksis og vil ofte bero på et skøn. Kommunalbestyrelsen vil ved vurderingen af prisen derfor skulle overlades en vis skønsmargin. Prisen vil dog som minimum skulle fastsættes, så der sikres fuld dækning af omkostningerne ved indsamlingen. Dette vil både omfatte direkte og indirekte omkostninger, herunder forrentning og afskrivning af kapital. For de omfattede ordninger vil kommunalbestyrelsen således ikke skulle fastsætte et gebyr på baggrund af hvile-i-sig-selv-princippet. Der henvises i den forbindelse til den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2. Kommunalbestyrelsen vil dog fortsat skulle undgå krydssubsidiering. Et overskud fra ordningerne må således ikke benyttes til at finansiere omkostningerne for husholdningerne eller andre affaldsordninger, der skal hvile i sig selv. Et overskud vil derimod tilfalde kommunens skattefinansierede område.

Det følger af forslaget til miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 2, at stk. 1 ikke gælder for genbrugspladser. Dette vil betyde, at kommunerne vil skulle fastsætte og opkræve gebyr hos virksomheder, der gør brug af tilbuddet om at aflevere affald på genbrugspladser. Dette gælder også i situationer, hvor der på genbrugspladsen indsamles erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og

forbrændingseget erhvervsaffald. Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, og regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, vil således fortsat finde anvendelse for genbrugspladser.

Det fremgår af forslaget til miljøbeskyttelseslovens § 48 a, *stk. 3*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af kravene stk. 1 og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Bestemmelsen vil indebære, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen for de af § 48 a, stk. 1, omfattede ordninger. Dette vil indebære, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at kommunerne udfolder sædvanlige og rimelige bestræbelser på at undersøge, hvad markedsprisen er. Dette vil også indebære, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at prisen som minimum er fastsat, så der sikres fuld dækning af omkostningerne ved indsamlingen. En sådan fuld dækning vil både omfatte direkte og indirekte omkostninger, herunder forrentning og afskrivning af kapital. Det vil desuden indebære, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at overskud fra ordningerne ikke benyttes til at finansiere omkostningerne for husholdningerne eller andre affaldsordninger, der skal hvile i sig selv.

Finder Forsyningstilsynet, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris for kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse hos virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse og kommunal indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald, der ikke svarer til markedsprisen, vil Forsyningstilsynet kunne påbyde, at kommunen bringer ordningerne i overensstemmelse med kravene i stk. 1 straks eller inden for en nærmere angivet frist. Efterkommer kommunen ikke dette påbud, vil Forsyningstilsynet skulle sende sagen til Ankestyrelsen. Der henvises i den forbindelse til den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48 b, stk. 3.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige [Udestår]

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. [Udestår]

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser [Udestår]